

Мери Мерси.

ЯК ФАРМЕР МОЖЕ ДІСТАТИ ВЕСЬ ПЛІД СВОЄЇ ПРАЦІ.

(Докінчене).

ФАРМЕРІ З РІЖНИХ КЛАС.

Фармерів не можна всіх зібрати в одну класу, як се так залюбки роблять політики...

Так як промисловий капіталіст, котрий наймає робітників до виробу меблів, матерії, машинерії, є змушений діяти як надвартістю (або зиском) з гуртовим торговцем, посередником і дрібним торговцем, так само навіть і капіталістичний фармер може бути змушений продавати свої продукти з фарми, зрабовани від своїх фармових робітників, понизше їхньої вартості...

Соціалісти зовсім не журяться тим, щоб допомогти промисловим або фармерським капіталістам, ані ж можливо Тефтові, ні фармерові, котрий живе в місті і наймає двох або трох людей для оброблювання його фарми при помочі ще кількох додаткових людей в часі живих. Той маломайський фармер також продає продукти своїх фармових робітників понизше їхньої вартості...

Дрібний фармер, котрий є власником фарми, або виплачує її і сам обробляє свою фарму, повинен бути заінтересований революційним рухом. Він не виписує нікого і продає свої продукти понизше їхньої вартості.

З другої сторони ми чуємо дуже багато від власників фарми, котрий трішки працює і наймає двох або трох робітників. Його скаргами заповнюють всі провінційні газети від Мейні до Каліфорнії. Се правда, що він продає продукти своєї фарми понизше їхньої вартості...

Еслиб робітники одержували вартість їхніх суспільних продуктів, питання власності землі стало б підлягати питанню. Власність не означала б тоді нагоди або спромоги до експлуатації, визиску, і ніхто не дбав би про

те, щоб посідати землю так довго, як він мав би спромогу продукувати і вимінювати свої продукти після їхньої вартості.

КІЛЬКА СЛІВ ПРО ГРІШНИ ГРУНТ.

В промисловій демократії не потрібно буде серйозно клопотати ся тим, що одна група робітників мусить працювати на гірших ґрунті. Не можемож всі сіяти і збирати саме найкраще: Мужинні і жінщини будуть винагороджені відповідно до коначної кількості годін їхньої праці при помочі модерної машинерії, а не після кількості пшениці, яку вони виплекають на певнім кусні землі. Треба пам'ятати, що та сама праця на добрім і пліднім ґрунті принесе два рази стільки збіжжя, що на гірших, убогим ґрунті.

Кожда група, розумієть ся, дістане пораду від експертів (знатоків), які ростили найкраще на данім ґрунті; плекати, якої фертилізації потрібно, і на многи-многі другі питання, які безнастанно виринають підчас коли оброблюване фарми все більше ведеть ся на наукових основах.

Колі одна група стратить певну скількість потрібної праці на данім кусні землі відповідно до поради експертів агрономів і мороз, повинь або посуха знищить збіжжя зовсім, то ся фармерська група не буде змушена просити на прожиток для себе до других живих.

Локальну втрату понесе весь народ і кожний бушель пшениці буде представляти трошки більше суспільної праці, чим се було, колиб тої локальної невдачі зі збором збіжжя не було.

Вся випродукована пшениця буде представляти всю коначну суспільну працю витрачену на її випродуковане при помочі найлуччої машинерії. Кожного року будуть невдачі зі збором збіжжя з одноі або другоі невдачею причини, але години праці тої групи робітників на фармі, котрих труд не приніс сподіваних голодів, будуть, без сумніву, виследи до загального числа годін страчених всіми робітниками в фармовій продукції. Праця всіх буде представляти суспільно коначну працю містячу ся в загальному зборові пшениці, бараболю чи кукурузи.

В сей спосіб фармері, котрі обробляють убогий ґрунт будуть діставати таку саму винагороду за кождо годину праці як і ті групи, що обробляють найплодотивішу землю. Загальний продукт буде представляти загальне число годін коначно витрачених на випродуковане даного товару і мужини та жінщини будуть діставати винагороду відповідно до їхньої праці.

В сей спосіб фармерські групи будуть практично забезпечені, перед невдачами зі збором збіжжя. Модерна машинерія усунеть тяжку працю і гароване на фармі. Дохід робітників на фармах буде забезпечений так само як і дохід всіх прочих потрібних робітників.

Рівні коначні зусилля, рівна праця будуть означати також і рівну винагороду в кождій промисловій галузі. Вимина буде основана на праці за працю; услуга за услугу.

Се значить соціалізм або промислова демократія. Се є одиноким рід демократії який може існувати. Если ви сим зацікавлені, студійте соціалізм і помагайте освідомити ваших сусідів про сей одинокий правдивий рух робітничої класи і для робітничої класи. (Кінець).

Феодально-капіталістичної депрессії до соціалізму. Нині на руїнах царської імперії гордо повіває червоний прапор повстання революції, прапор соціалізму.

І з захватом дивить ся працюючий люд цілого світа на гігантські змагання російської революції. Нинішня Росія, се Мекка і Медина, до якої ідуть думками поневолені і пригнічені та очікують від неї свого спасення. Вона є їх одиноким надієм, бо вона перша зруйнувала капіталістичний лад і покалаа підвалини для дійсної вільності, братерства та рівності усіх людей. Вона є нині пострахом Європи, пострахом світа, але не тої Європи, не того світа, що стогне в кайданах, але пострахом тих, що прагнуть до панування над другими, довели своєю розбишацькою політикою до найбільшої катастрофи та втопили людськість в морі крові.

І не диво, що всевітня буржуазія мобілізує свої величезні засоби для здавлення соціалістичної, революційної Росії, щоб не допустити до перемоги соціалізму.

Німецька імперіалістична буржуазія робила се дуже оглядко, бо мала перед собою страшну перевагу антанті. Вона на око попірала російських більшовиків (!), щоб мати вільну руку для веденя успішної війни на заході, але в дійсности, знявши Україну і поставивши на чолі держави царського генерала, гетьмана Скоропадського, групувала ко до него давню російську реакцію, щоб при її помочі, як прийде слушний час, златити російську революцію і привернути давню реакційну "єдиную і невідільную" Росію. З сими планами не скривали ся навіть праві німецькі соц. дем.

Колі ж під ударами американських тенків (!) розпав ся німецький мілітаризм і Німеччина зникнула з політичної арени, тоді буржуазія антанті підняла енергічну акцію проти більшовицької Росії, щоб з одноі сторони ратувати свої мільярди, які вмістала, як по зичку в царську Росію, а з другої сторони, щоб не допустити до перемоги соціалістичної революції, яка загрожувала існуванню буржуазії в її власних країнах. Акцію сю старала ся оперти початково на власних жефних силах, але не поведло, бо сьадати, проливаючи вирожджє п'яти літ світової війни свою кров, побачили, що кров пролита в інтересах розбишацького капіталу і бунтуєть ся, не хотіли йти здавлювати революції, жерела, життя працюючого люду.

Тоді буржуазія кинулась в обійми бунтівних царських генералів, щоб при їх помочі ратувати російську реакцію, а тим самим і саму себе. Перед нами, як в калейдоскопі пересунули ся Колчаки, Юденичі, Денікіни (і Петлюри, — замітка складача "Укр. Роб. Вістий") і ин. Вони підпоможени ведичезними матері-

ями з засобами антанті, напружили всі свої зусилля, щоб завладіти центрами і опорами пролетарської революції. Юденич був уже під брамами Петрограда, Денікін, знявши Україну, підступав під Москву, а Колчак, загарбавши припаси Сибіру, мав голодом примусити більшовиків до капітуляції.

Але всіх їх змів революційний порив мас, як в 1793 році змітав з Франції чужих наїзників.

Для реакції Заходу лишилась ще остання воєнна опора, а саме, національні держави, що повстали на руїнах давньої Росії, які в своїм визвольних змаганнях, опунати ідеологією буржуазії, забували соціалістичний бик справи свого визволення і йшли в контрреволюційний табор, проти російської революції. З сих національних держав мав витворитись охоронний вал проти більшовизму від Фінляндії до Чорного Моря. Мав се бути славний "кільчастий дріт", який Клемансо, сей всевітній реакціонер, хотів опунати ідею соціалізму.

Але сей "кільчастий дріт" прорав ся швидше, ніж можна було думати. Розірвав його властиво сам творець Клемансо, який під напором душноі атмосфери, витвореной його хоробливого, непереданого політикою мусів уступити, а тим самим мусіла і власти його політика "кільчастого дріту" проти більшовицької Росії. Се видно ясно в ухвалі найвищої парижської ради, де сказано, що союзні держави не хотять брати жадної відповідальности на себе і жадати від окранных держав, щоб вони дальше вели війну з соціалістичною Росією. Не можуть вони ім також дорадувати вести агресивну політику проти Росії. Се є оставлене на леду шляхецької реакційної Польщі, сего несприродного твору, повсталого із гри бандитських комбінацій світової імперіалізації, який за ішу здавлення революції посвяченю кодо трудових польських мас і волю визволивших себе із царської тиранії сусідних народів.

Се є властиво капітуляція всевітньої імперіалістичної буржуазії перед революційною Росією. Вона показала себе безсилною, бо й не стало брутальних засобів, якими так радо хотіла здавити соціалістичний лад на Сході, Європі. Серед реакції настало роз'єднане, дізориєнтація. Розбижність ріжних інтересів пхак кождого члена давних союзників в ріжні сторони. Америка вмила руки від усього, відтинула свої воєнні сили із Сибіру і є вповні занята безоглядним давленням революційного руху, що загрожуює основам панования мільярдєрів. Говорять навіть, що уступлене Ленсінга, державного секретаря закордонних справ, означає нахил американського уряду визнати соціалістичний Уряд Росії і заключити з ним мир.

Се розумієть ся, не можна буде зробити за одним потягом пера, але при енергіійній, довгий і важкій праці краших і свідомих своїх завдань сил пролетаріату.

А організуючи матеріал досвіду, минулості й теперешности, пролетаріат перш за все повинен буде, приймаючи з одного боку весь той матеріал наукового досвіду, який полишили організації людськості дійсні люди науки з усіх дотеперішних епох людського розвитку, багато перерифлювати з другого боку той матеріал досвіду, який для пролетаріату ва-

жливим є, стрівожена непевним внутрішнім своїм положенням, викликаним невдоволенням робочих мас, має також стояти в тайних переговорах із соціалістичною Росією.

Воля реакційної Франції не відповідає її силі. Вона грожить справді рос. революції усякими карними експедиціями, висилає навіть свого нового "Наполеона", Фоша, до Варшави, щоб там з шляхецькою реакцією виробити план для здавлення соціалістичної Москви, але в сути річі з огляду на свій опалаканий економічний стан і революційний настрій мас про поважнішу контрреволюційну акцію і думати не може.

Найпрактичніше, але найбільш безоглядне становище для своїх союзників заняла що-до соціалістичної Росії Англія. Становище се купецьке і воно незвичайно далекосягає для обох сторін. Англія ослаблена війною немешче ніж інші держави: її фінанси розхитані, курс фунта в порівнянню з долларом падає, дорожечка зростає з дня на день і маси револютують ся і линуть думками до Москви, висуваючи все смілише скрайні революційні ключі. Не диво отже, що під впливом сих фактів Лойд Джордж заявляє, "що старий лад в Росії привернути вже годі, що Росія є країною, якої злобути не можна, а в боротьбі з якою можна все стратити а нічого заробити". Консєквенцією слів англійського дипломата було навязане торгових зносин з більшовицькою Росією.

Нині до торгівлі з соціалістичною Росією починає зивати вже майже ціла світова реакція. Вона хоче сим кроком осягнути крім господарської також і політичну ціль: ратоване буржуазного ладу і реакційної Росії. Се недавно видно із заяви Лойда Джорджа, що "спастися Росію можна торговлею: Торговля з Росією зможе скорше чим що иншого положити кінець дикунству, рабункам і усяким страхтям більшовиків".

З сих слів ясно, що торгівля з революційною Росією має бути останнім засобом боротьби реакційного, капіталістичного світа із революційною, боротьби безкровної, при помочі імперіалістичного капіталу, який має своїм безкредитно вирафінованими штучками знизити усякі спроби будованя соціалістичного ладу.

Але не впаде революційна Росія під ударами грубої, воєнної сили реакції, не загине вона і під повільним діланем розкладаючих ся сил убоїчого капіталу. Вона утримаєть ся і останеть ся так довго пострахом буржуазного світа, аж у світі запанує принцип соціалізму, який вона практично здійснила, принцип, який не знає ні панів ні невольників, ні богатих ні бідних, а знає волих і рівних. ("Нова Доба").

Наслідки ганебного акту Лівичького-Петлюри, на основі якого віддано шляхецькій Польщі управу українськими територіями, на сей і той бік Збруча — не треба було довго ждати. В звязку з арештованем українських "міністрів" в Кам'янці — відбули ся численні ревізії у членів укр. соц. рев. партії і "Бунду", арештовано майже всіх провідників ліхвар партії, на яких пальцем показав хто небудь. Рівночасно члени польськими властями часопис "Трудова Громада", орган кам'янецької організації партії соціалреволюціонерів і т. д. ("Вперед" ч. 43.) Недавно заведено з наказу польського начальства на територіях східних земель Польщі (?) урядову мову — польську ("Nowa Reforma"), а до українського населення — звернув ся польський поміщик Б. Крачєвич, якого зроблено на чальником Подільського округу, з відзавою, в котрій між иншими говорить ось що: "коли які небудь елементи стануть на перешкоді у виконуванню намірів державно-творчих начальної команди польських військ... (яких? — знаємо) я буду бороти ся з ними безоглядно і безопашдно". А далі — голосить відозва: "Як представник народа, котрий не на словах, але на ділі ствердив пошану чужої власности, приказую поверне права приватної власности на землі і ліси і покладаю на усе населене безгладий обовязок пошани союзу закона". ("Громадська Думка", ч. 56). Не диво, що найовішіше радіозвідоманє приносить такі відомости: У місцевостях, які заїняті Поляками, населене перестрашене: Жидів пересідають. Школи їх зачинено. Над селами роблять наслідства за відмовлене давати харчі і доставу коний. За найменший опір їх розстрілюють. По містах страшена дорожечка. Настрій селян до Поляків вище мір ворожий. Все населене очікує відновленя соціалістичної влади.

Ширить "Українські Робітничі Вісті"! Передавайте з рук до рук, з хати до хати!

СВІТОВА РЕАКЦІЯ І СОЦІАЛІСТИЧНА РОСІЯ.

Интересне історичне явище! Росія своїми формами політично-суспільного життя була і є пострахом і налією цілої Європи — не лише Європи — а цілого світа. До світової війни вона фігурувала як жандарм Європи. Демократія усього світа тремтіла перед

страшною царською реакцією і мобілізувала свої сили, щоб не допустити до скозачина Європи. Реакція натомість завсїгда дивилась на східно-заході деспота як на свого найкращого союзника і ніколи в ним не помилялась, бо він щедро слав свої напів дикі ко-

зачькі полчища в Європу й на підмогу і давим ними усі великі пориви пригнічених народів і визискуваних робітничих мас. Але в подумках пожежі світової війни згинув царський трон, а в морі крові, пролита на безчисленних побоєвищах, втопилась російська реакція. І історія зробила величезний скок вперед, скок від

руського пролетаріату до європейського пролетаріату, який жатиметь ся сумнівної вартості, і викинути просто на свій смітник весь той нагромаджений хлам, не тільки з так зв. "чистих" наук, але з наукою, якої відпадками стгарались визискуючі класи і особливо буржуазія оглулювати працюючі маси.

Нам можуть закинути: так, так... Але ж наука пролетаріату буде таксамо класовою, якою була вона досі.

От тоді пануватиме повна гармонія між наукою і працею. Наука стане великим засобом організації нового, вищого життя. Вона без найменшої пересадки буде цілком на услугах усеї людськості. ("Нова Доба").

3 СОВІТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Мобілізація праці на Україні.

На III. всеросійському економічному конгресі — Троцький між иншими говорив про організацію праці на Україні. Після його плану має бути вся українська територія поділена на округи. Населене кожного округу організуєть ся в робітничі союзи, які творять об'єднану військову одиницю так звані армії праці. Найліпші фахові в сфері економічного знаня будуть провідити сими робітничими союзами праці, вони присвятять всю свою енергію, весь житєвий досвід для обнови господарського життя України. Сі революційні армії праці виконуватимуть тяжкі економічні завдання для дивчєння з руйні промисловости України. ("Русское Дїло" з 10. марта).

Вісті з Києва.

Людина, що приїхала з Києва, свідчить про дуже прихильне відношенє більшовиків до українців. В державні киевські установи приймають лише українців, українська мова є обявлена державною. Це розмова про відновлене пам'ятника Шевченка, що був знищений денікінцями, проти Думи на місці Століпна.

В Києві безпартійне зібране селян відхилило предложење заховати на далі стан вільної торгівлі. Зібране прийняло постанову вжити всіх заходів для встановленя братерського союзу з міським пролетаріатом і всіма силами підтримувати червону армію. Ліпші продукти селянство є готове передати до розпорядженя державної влади. (З листа до редакції "Новой Доби").

3 українських земель — окупованих Поляками.

На наслідки ганебного акту Лівичького-Петлюри, на основі якого віддано шляхецькій Польщі управу українськими територіями, на сей і той бік Збруча — не треба було довго ждати.

В звязку з арештованем українських "міністрів" в Кам'янці — відбули ся численні ревізії у членів укр. соц. рев. партії і "Бунду", арештовано майже всіх провідників ліхвар партії, на яких пальцем показав хто небудь. Рівночасно члени польськими властями часопис "Трудова Громада", орган кам'янецької організації партії соціалреволюціонерів і т. д. ("Вперед" ч. 43.) Недавно заведено з наказу польського начальства на територіях східних земель Польщі (?) урядову мову — польську ("Nowa Reforma"), а до українського населення — звернув ся польський поміщик Б. Крачєвич, якого зроблено на чальником Подільського округу, з відзавою, в котрій між иншими говорить ось що: "коли які небудь елементи стануть на перешкоді у виконуванню намірів державно-творчих начальної команди польських військ... (яких? — знаємо) я буду бороти ся з ними безоглядно і безопашдно". А далі — голосить відозва: "Як представник народа, котрий не на словах, але на ділі ствердив пошану чужої власности, приказую поверне права приватної власности на землі і ліси і покладаю на усе населене безгладий обовязок пошани союзу закона". ("Громадська Думка", ч. 56). Не диво, що найовішіше радіозвідоманє приносить такі відомости: У місцевостях, які заїняті Поляками, населене перестрашене: Жидів пересідають. Школи їх зачинено. Над селами роблять наслідства за відмовлене давати харчі і доставу коний. За найменший опір їх розстрілюють. По містах страшена дорожечка. Настрій селян до Поляків вище мір ворожий. Все населене очікує відновленя соціалістичної влади.

ною приємністю; ті, що є так щасливими (себто в класовому суспільстві — автор), будучи в можности присвячуватись науці, повинні бути першими, що віддають свої відомости на службу людськості".

І коли схочемо переглянути історію науки, власне з того моменту, коли для її розвитку були створені в класовому громадянстві кращі умови, то мусимо признати, що велика є та скількість людий науки, в ріжних галузях її, котрих присвчувала та ідеальна ціль її. І ще треба сказати, що сі саме люди звичайно не користувались признанем "наукової хезу", себто офіційними учених непрацюючих і визискуючих клас, що жили вони в поневірці, і дуже часто у нужді. Але се величезні огністі стовпи на шляху розвитку людськості, яких світло до нині не погасло і яке розгорить ся як сід доперва тоді, коли наука буде сполнена з життям, коли буде вона найвищим добром усеї людськості.

Наближаємо ся до тих кращих часів. Помимо всього! Мимо і проти всіх зусиль тих, які далі свого нося не хочуть бачити нічого, які дивлять ся на "свій" світ як на щось закоростенілого, замерзлого в їхньому посіданю.

Ми вже не потребуємо допускати, передбачувати, як се робили до недавнього часу соціалісти, але знаємо по такій певности як 2+2=4, що в найближшому часі (сей час не можемо мірнати місяцями, може й роками) по-

літична влада в передових країнах перейде в руки пролетаріату, в руки вистраджаних і працюючих мас, що економічному, політичному та культурному панованю буржуазних клас приде кінець.

Довгий час потребуватиме переможєнь пролетаріат, щоб визволити ся духово з усіх буржуазних пересудів, в тисках яких він і до сї живє і які давають його гірше, як давають тіло найтяжшій кайдани.

Наука має служити в першій мірі сьому. Як колись визволене науки з під впливу й опіки теології (попівського знахарства) було одною з найбільших перемог людського духа, що не знає ніяких кайдан, як в середовиччє ще часах почувала себе абсолютним паном магія-замість фізики, алхімія-замість хемії, астрологія-замість астрономії і т. д., так з політичною перемогою, пролетаріату, з його диктатурою, пролетаріат буде почувати найпершим своїм обовязком, очистити себе духово, скинути з себе всю спадщину духового хаосу, яку він поневоли одідав буржуазному світу. Тут мусить він показати найвищий прояв своєї ініціативи і своєї незалежної енергії. А ми-ж знаємо, що в нових економічних рамках, які мимоволі перетоплюють душу людини, світ його почувань, вражінє, досвіду, в багатьох, все се є можливе в найвищій мірі. На конкретному прикладі, на захопленю політичної влади, отже також і економічної, велико-

русського пролетаріату можемо се найкраще жатиметь ся сумнівної вартості, і викинути просто на свій смітник весь той нагромаджений хлам, не тільки з так зв. "чистих" наук, але з наукою, якої відпадками стгарались визискуючі класи і особливо буржуазія оглулювати працюючі маси.

Нам можуть закинути: так, так... Але ж наука пролетаріату буде таксамо класовою, якою була вона досі.

От тоді пануватиме повна гармонія між наукою і працею. Наука стане великим засобом організації нового, вищого життя. Вона без найменшої пересадки буде цілком на услугах усеї людськості. ("Нова Доба").